

عنوان مقاله:

فراموشی و یادآوری از دیدگاه ابن سینا

محل انتشار:

دوفصلنامه حکمت سینوی (مشکوه النور)، دوره 27، شماره 69 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسنده:

محمود صیدی - دانشیار گروه فلسفه و حکمت اسلامی دانشگاه شاهد، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

ادرک و کیفیت حصول آن، اهمیت بسیاری در میان مباحث فلسفی ابن سینا دارد. او تنها فیلسوف مسلمانی است که سعی در بیان نظریه ای منسجم درباره فراموشی و یادآوری داشته است. با نظر به امکان فراموشی و یادآوری در هر موضوع علمی و پیش آمدن آن برای تمامی انسان ها، بررسی این مسئله اهمیت زیادی از نظر معرفت شناسی در فلسفه سینوی دارد که در پژوهش حاضر به شیوه تحلیلی; توصیفی به بررسی آن پرداخته شده است. سوالاتی که در این پژوهش پاسخ داده شده، چیستی حقیقت یادآوری و فراموشی و مراتب هر یک و تفاوت یادآوری و یادگیری است. مباحث ابن سینا در این زمینه مبتنی بر نظریه او درباره حصول صورت پا ماهیت اشیا و ورود آن از خارج به ذهن است و در اقسام ادراکات حسی و خیالی، وهی و عقلی بررسی می شود. فراموشی امری مشترک میان برخی از حیوانات و انسان ها است؛ ولی یادآوری صورت های علمی مختص انسان است. با نظر به مادی نبودن قوه خیال و ادراکات آن و هم چنین شواهد حسی، دیدگاه ابن سینا در این زمینه اشکال اساسی دارد. یادگیری، تحصیل صورت علمی جدید و انتقال از مجھول به معلوم است؛ ولی یادگیری ادراک مجدد صورت علمی ای است که در گذشته ادراک شده است. کلید واژگان: ابن سینا، یادآوری، فراموشی، یادگیری، خیال، عقل.

کلمات کلیدی:

ابن سینا، خیال، عقل، فراموشی، یادآوری، یادگیری

لينک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1941611>

